

I Stedet for Udtrykket „endosseres“ træder saaledes: benyttes til Stiftelse af Haandpanteret (jfr. § 6). Dernæst har Udvalget fundet det rigtig, at ikke blot Pantsetteren udtryffeligt navngives i Paategningen om Pantsetningen paa Garantibeviset, men at han ogsaa selv underskriver den paagældende Erklæring som Debitor ifølge samme. Endvidere bør efter Udvalgets Formening i denne Paragraf paany indskræpes Sætningen om, at kun Oplagsbeviseets legitimerede Indehaver gyldig kan pantsætte, hvorfor det udtryffeligt siges, at ved Pantsetningen Oplagsbeviseet bør have tilstede med behørig Adkomst, (jfr. § 3), og til fornøden Efterretning for senere Erhverbere deraf forhynes med en Genpart af den skete Pantsetnings Paategning. I Tilfælde af, at Garantibeviseet er udstedt til en anden end den, til hvem Oplagsbeviseet er udstedt, vil Garantibeviseet mangle den sammenhængende Kælle Endossementer, der udkræves til at legitimere dets Indehaver som berettiget i Kraft af en Overdragelse fra en behørig legitimeret Indehaver af Oplagsbeviseet. For at afhjælpe denne Mangel vil det være nødvendigt, at den Kælle Endossementer, som maatte være paategnet Oplagsbeviseet forinden Garantibeviseets Udstedelse, i Genpart overføres til dette sidste. I Betragtning af, at dernæst endnu en Flæthed af Paategninger kan tænkes at være meddelt henholdsvis det ene eller det andet Bevis, og Kendskab til disse Paategninger kan være af Interesse for det ene eller det andet Bevis's Erhverver, har Udvalget endelig fundet det hensigtsmæssigt i Almindelighed at foreslaa paabudt, at alt, hvad der i Pantsetnings Djebblivet maatte findes særligt at være paategnet enten det ene eller det andet Bevis, i Genpart skal overføres paa det andet.

Til nødvendig Bertryggelse for, at disse Paabud efterleves, har dernæst Udvalget i sin Affattelse af Paragraffen overensstemmende med Lovforslaget fastholdt Fordringen om, at begge Beviser skulle forevises for

Selskabet, der har at paase, at samtlige Paategninger ere i Overensstemmelse med de her givne Forskrifter og at forhynes Beviserne med Paategning derom. Naar Lovforslaget kun paalægger Selskabet en Ansvarspflicht for denne Bevidnelse over for senere Erhverbere af Oplagsbeviseet, skønner Udvalget ikke rettere, end at Ansvarret ogsaa maa paalægges det over for senere Erhverbere af Garantibeviseet, hvis det f. Eks. paa dette attesteres, at Genpart af Pantsetnings Paategninger er meddelt Oplagsbeviseet, skønt dette ikke forholder sig rigtig, og Panteretten derved gaar tabt.

I Overensstemmelse med Lovforslaget har Udvalget dernæst fastholdt, at en tilsvarende Fremgangsmaade som ved den oprindelige Pantsetning bør benyttes, hvor Laanet senere forandres; og det har yderligere fundet Anledning til udtryffeligt at gøre opmærksom paa, at det samme ogsaa skal gælde, hvor efter det første Laans fuldstændige Betaling et nyt Laan med Pant i de oplagte Varer maatte blive optaget.

Medens dernæst Lovforslaget har nøjedes med til Paabudet af en bestemt Fremgangsmaade ved Pantsetningen at føje en Bestemmelse om Virkningen af dens Tilfidesættelse gaaende ud paa, at Pantekravet er ugyldigt over for godtroende Erhverbere af Oplagsbeviseet, har Udvalget ment at maatte gaa et Skridt videre ved udtryffeligt at paahyde, at den foreskrevne Fremgangsmaades Sagttagelse er en Betingelse for, at der overhovedet kommer en Panteret til Eksistens.

Paa den anden Side finder Udvalget det nødvendigt i Loven udtryffeligt at fremhæve, at den ved Garantibeviseets særskilte Overdragelse under Sagttagelse af den paabudte Fremgangsmaade stiftede Haandpanteret gaar forud for den enhver Indehaver af Oplagsbeviseet tilkommende Ret.

Udvalget gaar nemlig ud fra, at Lovforslaget ikke udelukker Muligheden af at Oplagsbeviseet kan være Genstand for Retshandler, hvorved der tilligtes at stifte andre Rettigheder end netop Ejendomsret over Pa-